

fratræder, dog ikke saaledes borger for, at de blive medtagne i det rette Forhold, som naar det er en heel anden Autoritet, der skal ansætte dem. Men dette hører saaledes til Enkelthederne i Loven, at jeg ikke længer skal opholde mig derved.

Andræ: Jeg skal være saa villig som Nogen til at høre den høitærede Finantsminister af den Anerkjendelse, som han maatte kunne ønske, men jeg beder ham om at undskyldte, at jeg ikke kan gjøre det i nærværende Sag. Jeg er ikke istand til at modtage dette Lovforslag med nogen Sympathi, og jeg nærer en ikke ringe Deel af forskjelligartede Betæneligheder ved det. Jeg skal dog ikke forsøge paa at udtale mig vidtløftigt om det, men skal tværtimod gjøre mig Umage for at sammenfatte, hvad jeg kunde ønske at sige for at gjøre min Stilling til Lovforslaget klar, i saa saa Ord som muligt. Jeg skal derfor strax forsøge paa at gruppere den rige Mængde af Betæneligheder, som jeg nærer om et Par Hovedpunkter. Dette kan jeg ogsaa meget let gjøre; man vil vistnok ogsaa meget let kunne indsee, at allerede det første af disse Hovedpunkter for mig maatte være tilstrækkeligt til ikke at være nogen synderlig Tvivl om, hvorledes jeg maatte stille mig til Sagen. Det er væsentligt to Ting, som jeg har at fremhæve imod Lovforslaget. Min første Hovedindvending er, at Lovforslaget efter min Overbeviisning er ubetimeligt; det fremkommer til en Tid, hvor der efter min Overbeviisning ikke kan eller bør være Tale om at gjøre et Skridt som det, der her bringes i Forslag. Den anden Hovedindvending, som jeg vil gjøre, er den, at selv om man maatte ville underkjennde Rigtigheden af den første Indvending, saa er dog under alle Omstændigheder den Maade, hvorpaa den formøder Mangel paa Indtægt skal søges dækket, ingenlunde af en saadan Bestaendighed, at man bør gaae ind derpaa, eller at man kan slutte sig dertil. Jeg skal nu med ganske saa Ord søge noget nærmere at begrunde enhver af disse Hovedindvendinger, og jeg vender mig da først til den af mig først fremførte, den, ifølge hvilken jeg tillod mig at kalde Lovforslaget ubetimeligt.

Man siger, at vor finantsielle Stilling er saa rystet, saa undergraven, at det aabenbart maa paahvile Regjeringen og Lovgivningsmagten at tilvejebringe nye Resourcer. Det er jo nu vel ganske vist, at de sørgelige Begivenheder, som ere overgaaede os, have tilspøjet os ganske overordentligt store Tab, større Tab, end man endnu ret har faaet Dinene op for. Men det bør dog paa den anden Side erindres, at vor finantsielle Stilling, forinden vi kom ind i hine Begivenheders Malstrøm, var overordentlig god. Det maa dernæst ligeledes erindres, at der hos ikke saa var en Overbeviisning tilstede om, at det ved den Fordeling af samtlige finantsielle Byrder, som fandt Sted, saalænge Monarchiet var samlet, paa ingen Maade var de afstaaede Hertugdømmer, der vare overbebyrdede, og at Forholdet paa ingen Maade kunde opfattes saaledes, at man maatte tænke sig en overordentlig stor Hjælp til de forholdsmaessige Udgifter, der paahvilede det hele Monarchi, idet netop fra hine Landsdeles Side. Mange hade tværtimod paastaet, at Kongeriget maatte høre sin store, ja, den største Andeel til disse Udgifters Afholdelse. Jeg har saaledes ogsaa i sin Tid været af den Mening, at Kongeriget rigeligt hvede, hvad der tilkom det, ja, hvede Mere, end der kunde siges at tilkomme det, og jeg skal blot, som Exempel derpaa, ganske simpelt nævne Indtægten af et eneste af de Skatteobjecter, som kan fremhæves blandt flere, nemlig af Brændeviinsbeskatningen; af denne slød Indtægten fra Kongeriget jo ganske anderledes rigeligt end fra de andre Landsdele. Men har der nu været nogensomhelst Grund til denne Art af Paastaende, saa maa jo efter Afskillelsen fra de andre Landsdele, affect fra det omhandlede Tab, som vi derved i andre Henseender have lidt, og navnlig fra den uhyre Byrde, Finantsierne have haft at bære ved Krigen, vor finantsielle Tilstand i og for sig være bleven gunstigere. Dertil kommer endnu, at vi jo paa ingen mulig Maade have undladt at staffe forsøgede Indtægter tilveie, esterat den omtalte Katastrophe er overgaaet os. Vi betale jo hvert Aar et meget betydeligt Tillæg til den Skattebyrde, vi tidligere bære, idet vi hvert Aar betale over 1 $\frac{1}{4}$ Million Rigsdaler — mellem 12 og 1300,000 Rd. i extraordi-